

Η ΠΡΩΤΗ ΑΔΕΛΦΟΚΤΟΝΙΑ.

ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝ εἰς τὸ τέταρτον κεφάλαιον τοῦ βιβλίου τῆς Γενέσεως, ὅτι ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὕας, ὁ Κάιν, ἦτο γεωργός· ὁ δὲ Ἀβελ, ποιμὴν προβάτων· ὅτι κατὰ τινὰ περίστασιν ὁ μὲν Κάιν προσέφερεν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ Κυρίῳ, ὁ δὲ Ἀβελ ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ πάχους αὐτῶν· καὶ ἐπέβλεψεν ὁ Θεὸς εὐμενῶς εἰς τὸν Ἀβελ καὶ εἰς τὰ δῶρά του, εἰς δὲ τὸν Κάιν καὶ εἰς τὰς θυσίας αὐτοῦ δὲν ἐκύτταξεν. Ὅθεν οὗτος ὑπερελυπήθη, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐσκυθρώπησεν· ἀντὶ δὲ διὰ μετανοίας καὶ ὑπακοῆς νὰ ἐπανεῖλθῃ εἰς τὴν εὐνοίαν καὶ χάριν τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς του, περιέβαλπε φθόνον καὶ κακίαν ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ του, ἑωσοῦ μίαν τῶν ἡμερῶν, ἀφοῦ, κατὰ πρότασιν τοῦ Κάιν, ἐξῆλθον ἀμφότεροι εἰς τὸ πεδῖον, ἀναστὰς ὁ πρεσβύτερος ἐφόνευσεν τὸν νεώτερον. «Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Κάιν, Ποῦ ἔστιν ὁ Ἀβελ ὁ ἀδελφός σου; Καὶ εἶπεν, οὐ γινώσκω· μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἰμὶ ἐγώ; Καὶ εἶπε Κύριος, Τί πεποίηκας; φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρὸς με ἐκ τῆς γῆς· νῦν ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς, ἣ ἔχανε τὸ στόμα αὐτῆς δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρός σου· ὅτε ἐργᾷ τὴν γῆν, καὶ οὐ προσθήσει τὴν ἰσχὺν αὐτῆς δοῦναί σοι· στένων καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς.»

Καὶ ὁ μὲν Κάιν τοιαύτην ἔλαβε τιμωρίαν· ὁ δὲ Ἀβελ, ὅστις «πίστει πλείονα θυσίαν παρὰ Κάιν προσήνεγκε τῷ Θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, καὶ ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖται,» Ἐβρ. ιά. 4.

ΠΕΡΙ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ.

ΑΞΙΟΛΟΓΟΝ μέρος τῶν εἰσοδημάτων τῆς ἀρχαίας Ἑκκλησίας ἀφιερῶτο εἰς σύστασιν καὶ διατήρησιν νοσοκομείων. Ἡ πολιτικὴ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων ἐφρόντιζε μὲν νὰ ἐξοστρακίσῃ τὴν ὀκνηρίαν καὶ τοὺς ὑγιεῖς καὶ δυνατοὺς ἐπαίτας· ἀλλὰ παρημέλει τοὺς ταλαιπωρούμενους ἐκείνους, ὅσοι δὲν ἠδύναντο κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐργάζωνται. Καλῆτερον ὑπελάμβανον τὸ ν' ἀποθνήσκουσιν οἱ τοιοῦτοι, παρὰ τὸ νὰ ζῶσιν ἀνωφελῶς καὶ ἀσχόντες. Οἱ δὲ Χριστιανοὶ, καίτοι φροντίζοντες μάλιστα ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς σωτηρίας, δὲν ἡμέλουν οὐδὲ τὴν σωματικὴν· καὶ οἱ μᾶλλον ἐγκαταλείμενοι ἦσαν αὐτοὶ ἐκείνοι, περὶ ὧν ἐφρόνουν ὅτι πρέπει μᾶλλον νὰ προνοῶσιν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ εὐκολότερος τρόπος τοῦ βοηθεῖν αὐτοὺς ἦτο νὰ τοὺς υποδέχωνται εἰς πανδόχειον καὶ νὰ τοὺς τρέφωσι κοινοδιακῶς, εὐθὺς ἀφοῦ ἡ Ἑκκλησία ἠλευθερώθη, ἀνηγέρθησαν οἱ κοίτης Ἑλεημοσύνης, ὑπὸ διάφορα ὀνόματα, κατὰ τὴν διάφορον χρείαν, ὡς Βρεφοτροφεῖον, —κατάστημα, ἐν ᾧ ἐτρέφοντο τὰ ὑπομάζια βρέφη, ἢ τὰ ἐκτεθειμένα, — Ὀρφανοτροφεῖον, Νοσοκομεῖον, Ξενοδοχεῖον, Γερωντοκομεῖον, καὶ Πτωχοτροφεῖον.

Εἰς ὅλας τὰς μεγαλοπόλεις ἰδρύθησαν τοιαῦτα καταστήματα, καὶ τὸ νοσοκομεῖον τῆς Ἀλεξανδρείας εἶναι περιβόητον εἰς τὴν ἱστορίαν. Εἰς αὐτὰ ὑπηρετοῦν μὲν οἱ διάκονοι· ἀλλ' ἱερεὺς ὡς ἐπιτοπλεῖστον εἶχε τὴν ἐπιστάσιν. Οἱ Ἐπίσκοποι δὲν ἐφείδον-

το χρημάτων, γενναίως συνεισφέροντες. Μεγάλως δ' ἐφρόντιζον καὶ περὶ τῆς κηδείας τῶν πενήτων καὶ τῆς ἐξαγοράσεως τῶν αἰχμαλώτων, ὅσους οἱ βάρβαροι ἠχμαλώτιζον, —ὡς συνέβαινε συχνάκις κατὰ τὴν πτώσιν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους. Διὰ τὰς δύο ταύτας ἀναγκαίας ἐλεημοσύνας ἐπωλοῦντο καὶ αὐτὰ τὰ ἱερὰ σκεύη· τόσον μέγα προνόμιον εἶχον αὐταί! Ὁ Παυλῖνος, ἐπίσκοπος Νώλας, ἀφοῦ ἐπώλησεν ὅ,τι εἶχεν, ἔγινε δούλος αὐτὸς διὰ νὰ λυτρώσῃ τὸν υἱὸν μιᾶς χήρας. Οὕτως οἱ μεγάλοι θησαυροὶ τῶν ἐκκλησιῶν, ὁ χρυσοὺς καὶ ὁ ἄργυρος, μὲ ἀ ἐκοσμοῦντο, δὲν ἦσαν ἄλλο εἰμὴ ὡς παρακαταθήκη, προσμένουσα τὴν περίστασιν διὰ νὰ δαπανηθῇ ὠφελίμως, —δημόσιόν τινα συμφορὰν, θανατικὸν, ἢ πείναν. Ὅλα ἀφιερῶντο εἰς τὴν συντήρησιν τῶν ζώντων ναῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

ΟΤΑΝ θεωρῶμεν τὰ θαυμαστά ἔργα τῆς φύσεως, καὶ περιπατοῦντες ἐν ἀνέσει ἀτενίζωμεν εἰς τὸ μέγα τοῦτο θέατρον τοῦ κόσμου, στοχαζόμενοι τὸ μεγαλοπρεπὲς κάλλος καὶ τὴν σταθερὰν τάξιν αὐτοῦ· τὴν λαμπρότητα τῶν οὐρανῶν, τὴν καρποφορίαν τῆς γῆς, τὸ περίεργον σχῆμα καὶ τὴν εὐωδίαν τῶν φυτῶν, τὴν ἐξάισιον κατασκευὴν τῶν ζώων, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἐκπληκτικὰ θαύματα τῆς δημιουργίας, ἐν οἷς λάμπουσιν αἱ ἐνδοξοὶ τοῦ Θεοῦ ιδιότητες, καὶ μάλιστα ἡ ὑπέροχος αὐτοῦ ἀγαθότης, —δὲν πρέπει τότε νὰ πληρῶνται ἀπὸ εὐγνωμοσύνης αἱ καρδίαι μας, καὶ νὰ ὑμνωδῶσι τὰ χεῖλι μας εἰς τὸν Ὑψίστον;